

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลรัตน์ หล้าสว่างษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2520.

— . แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

— . รายงานการวิจัยสภาพการลงทุนด้านการศึกษาพิเศษ ฉบับที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2528.

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ.2530-2534. กรุงเทพมหานคร : องค์การส่งเสริมการค้าผ่านตึก, ม.ป.ป.

— . แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539. กรุงเทพมหานคร : องค์การส่งเสริมการค้าผ่านตึก, ม.ป.ป.

— . รายงานผลการวิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการด้านบริการของเด็กและเยาวชนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และสติปัญญา. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2534.

คณะกรรมการแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529). กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา, 2525.

คณะกรรมการวางแผนพัฒนาการสาธารณสุข. แผนพัฒนาการสาธารณสุขตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539). กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการวางแผนพัฒนาการสาธารณสุข.

- จรรยา สุวรรณทัต. ทัศนคติของเด็กพิการต่อความพิการและทัศนคติของเด็กพิการและครูต่อกันและกัน.
กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2517.
- จรัส ทองปิยะภูมิ, บาทหลวง. การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนในโครงการเรียนร่วม
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.
- จิรวดี วิจิตรานนท์. การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กปกติ
ครู และ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- ชลันธร ปรียาสมบัติ และคณะ. ผลของการส่งเสริมพัฒนาการเด็กกลุ่มอาการดาวน์ อายุ 2
ปี 6 เดือน - 3 ปี ที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการในช่วงเวลาที่ต่างกัน ในโรงพยาบาล
ราชานุกูล. ประชุมวิชาการประจำปี ครั้งที่ 34 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2536.
- ชิตชนก เสวตเศรณี. สภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใน
โรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการ
ศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย. คู่มือการจัดการเรียนร่วม พิมพ์ครั้งที่
ที่ 2. นครบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2529.
- ทองคำ ผดุงศุข. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้
ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531.
- บุษธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพ
มหานคร : โรงพิมพ์ศรีอินทร์, 2531.

- ประภาณี สุวรรณ. "ทัศนคติ", การวัดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2533.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : บริษัทฟิงเกอร์ปรีน แอนด์ มีเดีย จำกัด, 2535.
- มลิวลัย ธรรมแสง. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบุคคลพิการ. เอกสารการสอนชุดวิชา การดูแลบุคคลพิการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, หน้า 899. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- มัญชลี อามัสสร. ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นเฉพาะด้าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ยุภา สัมฤทธิ์มีผล. ผลกระทบของวัยรุ่นปัญญาอ่อนต่อพ่อแม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ยุพิน จันทรรคคะ. สถิติและการวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, 2529.
- รุจา เล้าสกุล. บริการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก : โครงการส่งเสริมพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนโรงพยาบาลราชานุกูล. ประชุมปฏิบัติการผลิตสื่อฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับเด็กที่บกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ (ออทิสติก) เรื่อง "ช่วยฝึกตนเอง" หน่วยศึกษานิเทศก์. กรมสามัญศึกษา. กระทรวงสาธารณสุข. วันที่ 24-26 กุมภาพันธ์. 2536. (กำลังตีพิมพ์)
- เรือนแก้ว กนกพงศ์ศักดิ์ และกัลยา สุตะบุตร, ชนิสา เวชวิรุณี และสุชาดา พุทธสันติธรรม. ภาวะปัญญาอ่อนในบุคคลกลุ่มอาการดาวนที่รับบริการที่โรงพยาบาลราชานุกูล พ.ศ. 2526-2531 วารสารสมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย ปีที่ 29 (เมษายน-มิถุนายน 2533) : 33-39.

เรือแก้ว กนกพงศ์ศักดิ์ และกัลยา สุตะบุตร. ภาวะปัญญาอ่อน. ตำราจิตเวชศาสตร์, สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. (กำลังตีพิมพ์)

โรงพยาบาลราชานุกูล, กอง. ชีวิตใหม่ของคนปัญญาอ่อน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : กองโรงพยาบาลราชานุกูล กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2533.

ลักขณา ตนตลีปิกร. ความรู้สุขภาพจิต-ปัญญาอ่อนและทัศนคติของครู-นักเรียนโรงเรียนวิสุทธิศ. กรุงเทพมหานคร : กองส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานอนามัยกรุงเทพมหานคร, 2533.

วัฒน์ คมกฤษ และชวลา เขียรธนู. ภาวะปัญญาอ่อน ในจินตนา ศิรินาวัน และชนิกา ตูจินดา (บรรณาธิการ), เวชพันธุศาสตร์ และปัญหาโรคพันธุกรรมในประเทศไทย, หน้า 196-199. กรุงเทพมหานคร : เรือแก้วการพิมพ์, 2524.

วีรยา สุขสันเทศ. การวิเคราะห์การใช้ทรัพยากรและต้นทุน ในการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ศรียา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

ศรีสมร กลีวัฒน์. การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อเด็กพิการในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแคนซัส, 2518.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมสามัญศึกษา. กองการศึกษาพิเศษ. ข้อมูลโรงเรียนปีการศึกษา 2535. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

—. กรมสามัญศึกษา. หน่วยงานพิเศษ. การสอนชั้นเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ. จุลสารวิชาการฝ่ายนิเทศการศึกษาพิเศษ. ลำดับที่ 1. ม.ป.ท., 2530.

สาธารณสุข, กระทรวง. กรมการแพทย์. โรงพยาบาลราชานุกูล. คู่มือส่งเสริมพัฒนาการเด็ก "การทดสอบและฝึกทักษะ" อายุ 2 - 3 ปี. พิมพ์ครั้งที่ 1. ม.ป.ท., 2533.

—. กรมการแพทย์. โรงพยาบาลราชานุกูล. คู่มือส่งเสริมพัฒนาการเด็ก "การทดสอบและฝึกทักษะ" อายุ 4 - 5 ปี. พิมพ์ครั้งที่ 1. ม.ป.ท., 2533.

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาเด็กพิเศษ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2525.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. การสร้างมาตรฐานวัดในการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2534.

ภาษาอังกฤษ

Fujishima, T. et al, Behavior and Temperament in Mental Retardation. in Tomiyasu, and S. Stephanie (eds.) Handbook of Care and Training for Developmental Disabilities, 61-97. n.p. The Asian Resource Center, 1989.

Keller, Edith L. "Organizational Space and Attitudes Toward Special Education Classes," Dissertation Abstract International. 47 : 8, February, 1987.

Patton, James R. "A Study of Faculty Attitudes toward Special Needs Students at Three Community Colleges in the Virginia Community College System," Doctoral Dissertation, University of Virginia, Dissertation Abstracts International 42 : 3, September, 1984.

Pueschel, S.M. The Child with Down Syndrome. in Levine, M.D, Carey, W.B, and Crocker, A.C.(eds.), Developmental - Behavioral Pediatrics, pp. 226-227. Maxico : W.B Saunders Company, 1992.

Stroman, F. Duane. Mental Retardation in Social Context. Boston ; University Press of American, 1989.

Szymanski, S. Ludwik, and Crocker, C.Allen. Mental Retardation in Kaplan, I. Harold, and Sadock, J. Benjamin. (eds.), Comprehention textbook of Psychiatry. 5th. eds, Volume 2. pp. 2728-2771. Baltimore ; Williams & Wilkins, 1988.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลำดับที่ .....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7 ธันวาคม 2535

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามที่นับถือ

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวสาวณะ พบสุข นิสิตปริญญาโท สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อเด็กปัญญาอ่อน และการจัดการเรียนร่วม" จึงเรียนมาเพื่อให้ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวส่วนที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 คำถามด้านทัศนคติต่าง ๆ ต่อเด็กปัญญาอ่อน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วม

ดิฉันขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

ด้วยความนับถือ

(นางสาวสาวณะ พบสุข)

ส่วนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัว

1. อายุ ..... ปี
2. เพศ
 ชาย หญิง
3. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่านคือ .....
4. หน้าที่ความรับผิดชอบในปัจจุบัน
 ครูประจำชั้นอนุบาล ผู้บริหารสถานศึกษา
5. ระยะเวลาการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาอ่อน ..... ปี ..... เดือน
6. สถานภาพสมรส
 โสด แต่งงาน
 หย่า หม้าย
7. การมีบุตร
 มี ..... คน ไม่มี
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาอ่อน
 เป็นสมาชิกในครอบครัว ญาติ
 เพื่อนบ้าน นักเรียนในโรงเรียน
 อื่น ๆ โปรดระบุ .....

ส่วนที่ 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อเด็กปัญญาอ่อน

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	เด็กปัญญาอ่อนมีความสุข เท่ากับเด็กทั่ว ๆ ไป					
2.	เด็กปัญญาอ่อนไม่สามารถใช้ ชีวิตอย่างเด็กปกติได้					
3.	โดยทั่วไปแล้วเด็กปัญญาอ่อน เข้ากับคนง่าย					
4.	เด็กปัญญาอ่อนมักถูกล้อเลียน หรือกลั่นแกล้งจากเพื่อนเสมอ					
5.	ถ้าเด็กปัญญาอ่อนได้รับการ อบรมที่ดีและเหมาะสม จะ สามารถปรับตัวได้เหมือน เด็กทั่ว ๆ ไป					
6.	เด็กปัญญาอ่อนส่วนมากจะ เป็นคนเจ้าอารมณ์หรือถือ กว่าเด็กปกติ					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7.	เด็กปัญญาอ่อนไม่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ					
8.	ถ้าได้รับการอบรมแล้วเด็กปัญญาอ่อนสามารถสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้เหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป					
9.	ถ้าท่านมีบุตรปัญญาอ่อน ท่านจะไม่พาและให้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมทั่ว ๆ ไป					
10.	เด็กปัญญาอ่อนที่ได้รับการอบรมดีแล้ว สามารถช่วยเหลือตนเองได้ดีขึ้น					
11.	การที่จะให้เด็กปัญญาอ่อนเชื่อฟังและอยู่ในกฎเกณฑ์ของโรงเรียนเป็นเรื่องยาก					
12.	การที่จะทำให้เด็กปัญญาอ่อนเข้าใจและสนทนากับบุคคลอื่นได้เป็นเรื่องยาก					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13.	ถ้าได้รับการอบรมและฝึกสอน ที่เหมาะสม เด็กปัญญาอ่อนจะ สามารถดำรงชีวิตด้วยตนเอง และสามารถช่วยเหลือผู้อื่น					

แบบสัมภาษณ์

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนร่วม

คำชี้แจง คำถามต่อไปนี้ กรุณาตอบตามความรู้สึกของท่านที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในแต่ละระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย

ไม่แน่ใจ

ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	การจัด ให้เด็กปัญญาอ่อนเรียน ในชั้นปกติเป็น เรื่องของสิทธิ มนุษยชนและความเสมอภาค					
2.	ไม่ควรมีกฎหมายบังคับให้ ทุกโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ให้กับเด็กปัญญาอ่อน					
3.	เด็กปัญญาอ่อนควรได้เรียน ร่วมในชั้นเรียนปกติ					
4.	เด็กปัญญาอ่อนควรเรียนใน โรงเรียนที่จัดสอนสำหรับ เด็กปัญญาอ่อนเท่านั้น					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5.	การจัดการเรียนร่วมเป็นการ ลงทุนที่คุ้มค่าทางการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาอ่อน					
6.	การเปิดโอกาสให้เด็ก ปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับเด็ก ปกติเป็นการสิ้นเปลืองและ เสียเวลา					
7.	การจัดให้เด็กปัญญาอ่อนเรียน ร่วมชั้นกับเด็กปกติทำให้เกิด ผลเสียกับเด็กปกติ					
8.	การจัดการเรียนร่วมเป็นการ แสดงให้เห็นว่าเด็กปัญญาอ่อน ได้รับการยอมรับจากสังคม มากขึ้น					
9.	การจัดการเรียนร่วมทำให้ ผู้ปกครองเด็กปกติไม่พอใจ					
10.	โรงเรียนทุกโรงเรียนสามารถ จัดการเรียนร่วมได้					
11.	ท่านจะไม่อนุญาตให้บุตรของ ท่านเรียนร่วมชั้นเรียนกับ เด็กปัญญาอ่อน					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12.	ครูเต็มใจที่จะสอนชั้นเรียน ร่วม ถึงแม้ว่าจะทำให้ครู มีภาระในการจัดการเรียน การสอนเพิ่มขึ้น					
13.	การจัดการเรียนร่วมเป็นการ เปิดโอกาสให้ครู ผู้บริหาร สถานศึกษา และผู้ปกครอง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มากขึ้น					
14.	การจัดการเรียนร่วมให้กับ เด็กปัญญาอ่อนเป็นการเพิ่ม ภาระและความยุ่งยากแก่ครู ในการดูแลเด็กปัญญาอ่อน					
15.	รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณ ส่วนหนึ่ง ให้แก่โรงเรียนที่จัด การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาอ่อน					
16.	เด็กปัญญาอ่อนจะได้รับ ประโยชน์จากการเรียนร่วม กับเด็กปกติ					

ภาคผนวก ข

ค่าสถิติเกี่ยวกับแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

การคำนวณหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบวัดทัศนคติครูและผู้บริหารสถานศึกษา

การคำนวณหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 32 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ซึ่งมีสมการดังนี้

$$r_{tt} = \frac{K}{K - 1} \left[1 - \frac{\sum S_1^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ K = จำนวนข้อของแบบวัดชุดนั้น
 $\sum S_1^2$ = ผลรวมของค่าความแปรปรวนรวมของคะแนนแต่ละข้อ
 S_x^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวม

ส่วนของแบบสอบถามเพื่อวัดทัศนคติต่อเด็กปัญญาอ่อน

ข้อที่	ข้อความ	ความเชื่อมั่น
1	เด็กปัญญาอ่อนมีความสุขเท่ากับเด็กทั่ว ๆ ไป	.87
2	เด็กปัญญาอ่อนไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างเด็กปกติได้	.87
3	โดยทั่วไปแล้วเด็กปัญญาอ่อนเข้ากับคนง่าย	.87
4	เด็กปัญญาอ่อนมักถูกล้อเลียนหรือกลั่นแกล้งจากเพื่อนเสมอ	.87
5	ถ้าเด็กปัญญาอ่อนได้รับการอบรมที่ดีและเหมาะสม จะสามารถปรับตัวได้เหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป	.86
6	เด็กปัญญาอ่อนส่วนมากจะเป็นคนเจ้าอารมณ์หรือดื้อกว่าเด็กปกติ	.87
7	เด็กปัญญาอ่อนไม่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ	.88
8	ถ้าได้รับการอบรมแล้ว เด็กปัญญาอ่อนสามารถสื่อสารภาษากับคนอื่น ๆ ได้เหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป	.87

ข้อที่	ข้อความ	ความเชื่อมั่น
9	ถ้าท่านมีบุตรปัญญาอ่อน ท่านจะไม่พาและให้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมทั่ว ๆ ไป	.87
10	เด็กปัญญาอ่อนที่ได้รับการอบรมดีแล้ว สามารถช่วยเหลือตนเองได้ดีขึ้น	.87
11	การที่จะให้เด็กปัญญาอ่อนเข้าฟังและอยู่ในกฎเกณฑ์ของโรงเรียนเป็นเรื่องยาก	.86
12	การที่จะทำให้เด็กปัญญาอ่อนเข้าใจและสนทนากับบุคคลอื่นได้เป็นเรื่องยาก	.87
13	ถ้าได้รับการอบรมและฝึกสอนที่เหมาะสม เด็กปัญญาอ่อนจะสามารถดำรงชีวิตด้วยตนเองและสามารถช่วยเหลือผู้อื่น	.86

ส่วนของแบบสัมภาษณ์ เพื่อวัดทัศนคติต่อการจัดการเรียนร่วม

ข้อที่	ข้อความ	ความเชื่อมั่น
1	การจัดให้เด็กปัญญาอ่อนเรียนในชั้นปกติเป็นเรื่องของสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาค	.86
2	ไม่ควรมีกฎหมายบังคับให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กปัญญาอ่อน	.87
3	เด็กปัญญาอ่อนควรได้เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ	.86
4	เด็กปัญญาอ่อนควรเรียนในโรงเรียนที่จัดสอนสำหรับเด็กปัญญาอ่อนเท่านั้น	.86
5	การจัดการเรียนร่วมเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาอ่อน	.86
6	การเปิดโอกาสให้เด็กปัญญาอ่อนเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นการสิ้นเปลืองและเสียเวลา	.86
7	การจัดให้เด็กปัญญาอ่อนเรียนร่วมชั้นกับเด็กปกติทำให้เกิดผลเสียกับเด็กปกติ	.86
8	การจัดการเรียนร่วมเป็นการแสดงให้เห็นว่าเด็กปัญญาอ่อนได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น	.86
9	การจัดการเรียนร่วมทำให้ผู้ปกครองเด็กปกติไม่พอใจ	.87

ข้อที่	ข้อความ	ความเชื่อมั่น
10	โรงเรียนทุกโรงเรียนสามารถจัดการเรียนร่วมได้	.87
11	ท่านจะไม่อนุญาตให้บุตรของท่านเรียนร่วมชั้นเรียนกับเด็กปัญญาอ่อน	.86
12	ครูเต็มใจที่จะสอนชั้นเรียนร่วม ถึงแม้ว่าจะทำให้ครูมีภาระในการจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น	.87
13	การจัดการเรียนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปกครองแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมากขึ้น	.87
14	การจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กปัญญาอ่อนเป็นการเพิ่มภาระและความยุ่งยากแก่ครูในการดูแลเด็กปัญญาอ่อน	.87
15	รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งให้แก่โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาอ่อน	.87
16	เด็กปัญญาอ่อนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนร่วมกับเด็กปกติ	.86

ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมและรายด้านของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 78 คน ดังนี้

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ทัศนคติต่อเด็กปัญญาอ่อน) 13 ข้อ = .71

มี 4 ด้าน ดังนี้

1. ทัศนคติต่อภาวะปัญญาอ่อน ได้ค่าความเชื่อมั่น = .34
2. ทัศนคติต่อการปรับตัวของเด็กปัญญาอ่อน ได้ค่าความเชื่อมั่น = .50
3. ทัศนคติต่อความพร้อมในการช่วยเหลือตนเองของเด็กปัญญาอ่อน ได้ค่าความเชื่อมั่น = .37
4. ทัศนคติต่อการติดต่อสื่อสารของเด็กปัญญาอ่อน ได้ค่าความเชื่อมั่น = .28

ความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ (ทัศนคติต่อการจัดการเรียนร่วม) 16 ข้อ = .87

มี 5 ด้าน ดังนี้

1. ทัศนคติต่อนโยบายในการจัดการเรียนร่วม ได้ค่าความเชื่อมั่น = .64
2. ทัศนคติต่อการลงทุนในการจัดการเรียนร่วม ได้ค่าความเชื่อมั่น = .77
3. ทัศนคติต่อการดำเนินการในการจัดการเรียนร่วม ได้ค่าความเชื่อมั่น = .48
4. ทัศนคติต่อผลกระทบที่เกิดจากการจัดการเรียนร่วม ได้ค่าความเชื่อมั่น = .74
5. ทัศนคติต่อประโยชน์จากการจัดการเรียนร่วม ได้ค่าความเชื่อมั่น = .59

ภาคผนวก ค

สรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วม

สรุปความเห็นจากตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กปัญญาอ่อนและการจัดการเรียนร่วม โดยเรียงลำดับตามความถี่ของความคิดเห็น

ความคิดเห็นต่อเด็กปัญญาอ่อน แยกเป็น 2 ส่วนคือ ความคิดเห็นต่อตัวเด็กปัญญาอ่อนและความคิดเห็นอื่น ๆ

ความคิดเห็นต่อตัวเด็กปัญญาอ่อน

1. เด็กปัญญาอ่อนเป็นเด็กน่าสงสาร น่าเห็นใจ สามารถเรียนรู้ได้ แต่ผู้สอนต้องสนใจใกล้ชิดเด็ก ต้องอดทน สม่ำเสมอ และควรเข้าใจว่าการจะพัฒนาเด็กได้ต้องใช้เวลา
2. ผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญที่มีส่วนช่วยเหลือเด็กอย่างมาก ควรพาเด็กเข้าสังคมตามปกติ ให้เด็กได้มีเพื่อน มีของใช้ของเล่นทุกอย่างเหมือนเด็กปกติ ควรให้ความสนใจ ห่วงใย มากกว่าเด็กปกติ
3. เด็กปัญญาอ่อนมีความต้องการเหมือนกับเด็กปกติ เช่น ต้องการเป็นที่รัก ที่สนใจของพ่อ แม่ ครู
4. เด็กปัญญาอ่อน คือ ทวีตกรรมบุคคลของประเทศที่ควรได้รับการพัฒนา และจะพัฒนาได้ขึ้นอยู่กับครอบครัวและสภาพแวดล้อม ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาและสภาพแวดล้อมที่ดีสำหรับเด็ก
5. เด็กปัญญาอ่อนเป็นเด็กที่ด้อยโอกาสในสังคม ต้องการความช่วยเหลือจากสังคมทุก ๆ ด้าน เพื่อให้เขาช่วยเหลือตนเองได้มากที่สุด ควรได้รับการฝึกอบรม ได้อยู่ร่วมในสังคมกับเด็กปกติ เพื่อช่วยส่งเสริมด้านความพร้อมและเรียนรู้การดำเนินชีวิตในสังคมด้วย
6. เด็กปัญญาอ่อนจะพัฒนาได้ขึ้นอยู่กับบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และเข้าใจเด็ก
7. เด็กปัญญาอ่อนที่ได้รับการอบรมแล้วสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ
8. ควรให้เด็กปัญญาอ่อนได้รับการส่งเสริมพัฒนาการก่อนเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ

ความคิดเห็นอื่น ๆ

1. ควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับเด็กปัญญาอ่อนให้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานกับเด็กปัญญาอ่อน เพื่อเป็นแนวทางในการดูแลเด็กปัญญาอ่อนอย่างเหมาะสม
2. รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณส่วนหนึ่งในการดูแลเด็กปัญญาอ่อนให้มากขึ้น
3. ควรผลิตสื่อที่เหมาะสมเกี่ยวกับการดูแลเด็กปัญญาอ่อน เพื่อผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเด็กกลุ่มนี้จะสามารถดูแลเด็กได้เหมาะสมขึ้น
4. ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีทัศนคติต่อเด็กปัญญาอ่อนในทางที่เหมาะสมขึ้น
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาอ่อนควรประชาสัมพันธ์วิธีป้องกันการเกิดภาวะปัญญาอ่อนให้มากขึ้น

6. หน่วยงานของรัฐควรมีการประสานงานกัน เช่น ฝ่ายการแพทย์ การศึกษา และมหาดไทย เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับเด็กปัญญาอ่อนสอดคล้องกันยิ่งขึ้น

7. จัดตั้งศูนย์ส่งต่อ เช่น เมื่อเด็กปัญญาอ่อนสามารถเรียนร่วมได้แล้ว ทางศูนย์ฯ จะช่วยจัดให้เข้าเรียนในโรงเรียนปกติ

8. ควรมีกฎหมายบังคับให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กปัญญาอ่อน
ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนร่วม แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ เหตุผลในเชิงเห็นด้วย และเหตุผลในเชิงไม่เห็นด้วย

เหตุผลในเชิงเห็นด้วย

1. การจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กปัญญาอ่อน ทำให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพด้านต่าง ๆ ตามเด็กปกติได้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ดีขึ้น และยังเป็นโอกาสเด็กได้ใช้ชีวิตร่วมกับเด็กวัยเดียวกัน

2. ครูควรมีความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการของเด็กปัญญาอ่อนก่อน และควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับพัฒนาการและสติปัญญาของเด็ก และเน้นการเตรียมความพร้อม

3. เด็กปัญญาอ่อนเรียนรู้อาจได้ จะเลือกแบบพัฒนาการปกติจากเด็กปกติ

4. เด็กปัญญาอ่อนจะมีความสุขถ้าได้เรียนกับเด็กปกติ ได้มีเพื่อนและเป็นการลดปมด้อยของเด็กด้วย

5. การจัดการเรียนร่วมควรมีอัตราส่วนในห้องเรียนที่เหมาะสม เช่น 1 : 10 หรือ 1 : 20

6. การจัดการเรียนร่วมเป็นการช่วยย้ให้เด็กปกติได้พัฒนาความเมตตา มีน้ำใจเอื้อเฟื้อแก่เด็กปัญญาอ่อน

7. เด็กปัญญาอ่อนระดับน้อยสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้

8. การจัดการเรียนร่วมต้องสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและความพร้อมของโรงเรียนด้วย

9. เห็นด้วยกับการจัดการเรียนร่วมในระดับอนุบาล แต่ในระดับสูงขึ้น ควรให้แพทย์แนะนำ

10. การจัดการเรียนร่วมช่วยย้ให้เด็กและผู้ปกครองมีสุขภาพจิตดีขึ้น

เหตุผลในเชิงไม่เห็นด้วย

1. ครูมีความลำบากในการสอนเด็กมากขึ้น จากการรับรู้ที่แตกต่างกันของเด็ก ครูจะกังวล และเป็นภาระเสียเวลามาก

2. คิดว่าการจัดการเรียนร่วมไม่ได้ผล เพราะเด็กปัญญาอ่อนเรียนรู้อาจได้เข้า จะจุดให้เด็กปกติเรียนได้เข้าด้วย

3. การจัดการเรียนร่วมทำให้ผู้ปกครองเด็กปกติไม่พอใจ

4. เด็กปัญญาอ่อนควรเรียนในโรงเรียนเฉพาะสำหรับเด็กปัญญาอ่อน เพราะมีบุคลากร

ที่ได้รับการอบรมมาโดยตรงเหมาะสมอยู่แล้ว

5. ควรแยกเด็กปัญญาอ่อนเรียนจากเด็กปกติ เพราะเด็กปัญญาอ่อนจะอึดอัดเมื่อเรียนตามเพื่อนไม่ทัน

6. เด็กปกติจะเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเด็กปัญญาอ่อน

7. ควรจัดเป็นชั้นเรียนพิเศษสำหรับเด็กปัญญาอ่อน

8. ควรให้เรียนร่วมในบางกิจกรรมจะเหมาะกว่า

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร. พัชรวิทย์ กำเนิดเพชร
2. อาจารย์ ศรีสมร ทินานนท์
3. อาจารย์ วัจนินทร์ โรหิตสุข

ประวัติผู้วิจัย

นางสาว สวานะ พบสุข เกิดเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2500 จังหวัดราชบุรี สำเร็จ การศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2523 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะ แพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2534 ปัจจุบันรับราชการที่โรงพยาบาล ราชบุรี สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข

